

The album cover features a photograph of a field with white wildflowers and a wooden fence. The title 'Eyvind Alnæs Songs Vol. 1' is printed in white serif font in the upper left. The LAWQ CLASSICS logo is in the upper right. The performers' names are listed in the lower right.

Eyvind Alnæs Songs Vol. 1

LAWQ
CLASSICS

Marianne Beate Kielland—mezzo-soprano
Ann-Helen Moen—soprano
Nils Anders Mortensen—piano

Alnæs Songs, vol. 1

Eyvind Alnæs... whenever I say or read his name, I think of beautiful melodies, grace, and elegance. He had the lyrical gift of creating truly beautiful music; melodies that captivate you, move you, and enhance the message of the text.

If I were to compare Eyvind Alnæs to one of the greatest composers in the song repertoire, it would be Robert Schumann, who also had the ability to capture the listener with the beauty of the music. Is this not a wonderful quality to possess as a composer?

Eyvind Alnæs was indeed a beloved composer in his time. It is moving to read this excerpt from the obituary by Torolf Voss in *Aftenposten*, 27 December 1932: “Eyvind Alnæs is dead—such was the painfully sorrowful message that spread quickly through the city around midday on Christmas Eve.

A message of mourning that not only seemed unbearably painful to us here at home, but that will also be received with profound sorrow across the Nordic musical world, and far beyond, wherever Alnæs’s lovely romances and lyrical works have taken root. (...) Alnæs undoubtedly produced his greatest art as a composer of romances; here, he usually hit the mark perfectly. He created over one hundred romances, and through them left a rich legacy of lyrical works that future generations will surely listen to with the same rapture as his contemporaries.”

It is also the romances that truly made Alnæs’s music famous, and I firmly believe that the most beloved of them have remained in singers’ concert repertoire from the time they were composed up to the present day.

Alnæs was born in Fredrikstad in 1872 and, following Edvard Grieg and Agathe Backer Grøndahl, became one of the leading Norwegian romance composers around 1900. Like Grieg a few years before him, he went to Leipzig at the age of 20 to study with Carl Reinecke, after initial studies in Oslo with Peter Lindeman, among others, at the Music and Organ School in Kristiania. Grieg observed Alnæs’s talent and endorsed his scholarship application with the following words:

‘Mr. Alnæs has shown me some of the songs he has composed, which display such evident talent. (...) I therefore strongly recommend him for any public support by which this aim may be advanced.’

After three years in Leipzig, followed by two years in Berlin, he returned to Norway, where he began his main work as an

organist and choral conductor. He first worked at Bragerne in Drammen, but Agathe Backer Grøndahl is said to have remarked that he was far too talented to live in Drammen! Fortunately, a few years later, he secured a position as organist at Uranienborg Church in Oslo. His crowning achievement was his appointment as organist at Oslo Cathedral (The Church of Our Saviour), where he also founded what is now the Oslo Cathedral Choir. He remained at the Cathedral until his death on Christmas Eve in 1932.

After his studies in Berlin, Eyvind Alnæs was thoroughly trained in the Romantic tradition. Apart from 88 romances, his list of works includes around 20 piano pieces, a suite for violin and piano, symphonic variations, two symphonies, a piano concerto, and several organ works, including the

harmonisation of the entire Norwegian chorale book. However, he did not achieve truly great success with his instrumental music, which can be explained by his admiration for the style and idiom of the late Romantic period. Perhaps this, combined with Alnæs’s great lyrical talent, was not quite the ideal match? He was, however, considerably more talented as a composer of choral works. Several works for male voice choir, especially his *Christmas Motet*, have been beloved choral works for male, female, and mixed choirs at many Christmas concerts over the past hundred years.

But let us return to the romances. They made Alnæs one of the most frequently performed composers of his time, and his new works were well received by performers, audiences and critics alike. The piano accompaniments in

his songs reveal that Alnæs himself was a brilliant pianist and a sought-after accompanist, being written with imagination, beauty and expressiveness. They provide strong support for the often beautiful melodies of the songs, and this is only one of the elements that contribute to the remarkable completeness of so many of his romances. The influence of the German Lied tradition is clearly evident, yet his songs often display a natural and playful text declamation, and occasionally a subtle hint of influence from folk music. As a result, the relationship between text, melody and piano writing is often very successful. Personally, I consider many of Alnæs's romances to be among the very best works in this genre by Norwegian composers.

With valuable help from Kirsti Wilhelmsen's master's thesis 'Eyvind Alnæs as a Composer of Romances' (University of Oslo, 1968), we have chosen 88 songs to be released across three albums.

The first album contains most of the romances for which Alnæs is best known and most beloved, including: *Lykken mellem to mennesker* ("Happiness Between Two People"), *Der du gjekk fyre* ("Where You Walked Before Me"), *Sidste Reis* ("The Last Journey"), *Vaarlengsler* ("Longing for Spring"),

De hundrede violiner ("One Hundred Violins") and *Februarmorgen ved Golfen* ("February Morning by the Gulf"). The songs on this album span the period from Opus 1 (1892) to Opus 42 (1923). From this, it is clear that Alnæs' form, tonality and musical language did not undergo any significant or ground-breaking development over this long period. The only work that displays a more advanced tonal language is his final opus (Opus 45), included in volume II of this series.

The songs are well written for the voice and are often suitable for both mezzo-soprano and soprano. In this volume, there is only one song that stretches the limits of what many singers can perform well, namely *Til en ung mand* ("To a Young Man") from Opus 28. Here, Alnæs attempts a large-scale song. The piano part is highly virtuosic and demanding, and the vocal line requires strong presence and a wide expressive range of over two octaves, with many octave leaps—reminiscent of Sigurd Lie's more demanding romances. In the opus, the song is followed by the beautiful *Pinselilje* ("The Narcissus"), where Alnæs returns to the captivating and expressive style for which he is best known. The poems used by Eyvind Alnæs in the works on this

album are often by Norwegian poets of his own time: Nils Collett Vogt, Theodor Caspari, Per Sivle, Wilhelm Krag, and Arnulf Øverland. In these opuses, the poems are often interwoven with poetry from an earlier generation, including Henrik Ibsen, Aasmund Olavsson Vinje, Henrik Wergeland, and Herman Wildenvey. Seen in this light, Alnæs did not compose song cycles as such, where the songs are thematically linked and often form a narrative development. The songs are arranged according to Alnæs's own 'discretion', but within each opus the songs often complement each other well, with a good balance between energetic songs and those of a gentler character.

This album includes many of my favourites, and I hope you, the listener, will enjoy these songs as much as I do.

Marianne Beate Kielland

This text takes inspiration from articles in Cappelens musikkleksikon, Norsk biografisk leksikon (nbl.snl.no) and Store norske leksikon (snl.no).

Song texts

Tre Sange, op. 26

Lykken mellem to mennesker

Text: Viggo Stuckenberg

Lykken mellem to mennesker
er hverken Hul! eller Hej!
Snarest er den et ensomt græs,
der grønnes paa stenet vej.

Lykken mellem to mennesker
er hverken kys eller klap;
snarest er den et skumringssus,
der aander, hvor dagen slap.

Lykken mellem to mennesker
er som den dunkle nat,
stille, men med de tusinde,
tause stjerner besat.

Nu brister i alle de kløfter

Text: Viggo Stuckenberg

Nu brister i alle de kløfter,
som sprængte og furer mit sind,
alverdens fagreste blomster
for sommerens sagte vind.

Thi to, som elsker hinanden,
kan gjøre hinanden mer ondt
end alle de argeste fjender,
som hævner sig jorden rundt.

Og to, som elsker hinanden,
kan læge de ondeste saar
blot ved at se paa hinanden
og glatte hinandens haar.

En morgen var din grav

Text: Viggo Stuckenberg

En Morgen var din grav
hel vinterhvid bedækket
med nattegammel sne,
rosen bøjed sig lav,
men i den sne, som takked
din grav, var under morgendis
smaafugles trip i tusindvis
at se.

O du, som under vintersne
gravlagt i dybet sover,
ræk mig din skyggehaand,
lær mig som du at se
fra himmelhøjder over
hver sti, hvor jeg er flakket vild,
sænk om min vandren modermild
din aand!

Fire Sange, op. 1

Borte

Text: Henrik Ibsen

De sidste gjæster
vi fulgte til grinden;
farvellets rester
tog nattevinden.

I tifold øde
laa haven og huset,
hvor toner søde
mig nys berused.

Det var en fest kun,
før natten den sorte;
hun var en gæst kun, –
og nu er hun borte.

Langs ei Aa

Text: Aasmund Olavsson Vinje

Du Skog! som bøygjer deg imot
og kysser denne svarte Aa,
som grever af di Hjarterot
og ned i Fanget vil deg faa,
lik deg eg Mangein munde sjaa
og allerhelst i Livsens Vaar,
at han den Haandi kyste paa,
som slog hans verste Hjartesaar.

Sig, husker Du
Text: Holger Drachmann

Sig, husker Du, der var en Mand,
med brunrød Kind,
med brune Øjnes stærke Brand
Med større Hjærte end Forstand,
med Fejl — o ja, hvem har ej dem?
men ærlig Trit i Skoen frem;
han vilde bygge sig et Hjem,
han satte Alt paa Værket ind, —
sig, husker Du, der var en Mand
saa tillidsfuld i Sind?

Nu kommer han fra Værket hjem
med blegnet Kind;
han gik — maaske — for lige frem,
saa snubled han; der er jo dem,
som bedre denne Kunst forstaar
at gaa, hvor Vejen Bugter slaar.
En afbrændt Tomt er nu hans Gaard,
forkullet er hans eget Sind, —
han satte altfor meget
paa altfor lidet ind.

Gyngevis
Text: Vilhelm Krag

Frem og tilbage,
frem og tilbage,
alle dine sollyse levedage.
Jeg skal vugge dig, vennen min,
vugge dig lige i himmelen ind,
vugge din sorg tilhvile.

Luk dit bedrøvede øiepar,
jeg skal vugge din sorg tilhvile.
Jeg skal fortælle de deiligste ting,
saa du i drømme skal smile.
Saa skal jeg føre dig frem til fest,
Saa skal dit øiepar stråle i glæde.
Saa skal jeg skue i brudedragt
dyreste vennen min dansen at træde
Frem og tilbage,
frem og tilbage,
alle dine sollyse levedage!
Jeg skal vugge dig, vennen min,
vugge dig lige i himmelen ind,
vugge din sorg tilhvile.

Tre Sange, op. 17

Der du gjekk fyre
Text: Aasmund Olavsson Vinje

Dit fet gjev vængir til foten min.
Eg elskar lufta for anden din.
Der du gjekk fyre, eg etter finn;
d'er store dyrnar, der du gjekk inn.

Det dansar alt det, som du fekk sjaa.
D'er liv i steinen, du traadde paa.
I berg og skog er det liv, maa tru:
d'er so dei tala som eg og du.

Sidste reis
Text: Henrik Wergeland

Nu sidste reis mig forestaar.
— Sing, sailor, oh!
Afsted til himlen farten gaar.
— Sing, sailor, oh!
Snart rinder ud det sidste glas.
— Sing, sailor, oh!
Se nøje efter dit kompas!
— Sing, sailor, oh!

Med strande af demant og guld
— Sing, sailor, oh!
er himlens hav af øer fuldt.
— Sing, sailor, oh!
Det er de stjerner, klare, smaa,
— Sing, sailor, oh!
som du paa nattevagten saa.
— Sing, sailor, oh!

Frisk an da, modig til lad staa,
— Sing, sailor, oh!
igjennem sky op i det blaa
— Sing, sailor, oh!
Frygt ei for djævelens korsar!
— Sing, sailor, oh!
Du gaar ham ganske sikkert klar.
— Sing, sailor, oh!

Du møder viv, du møder ven,
— Sing, sailor, oh!
du møder dine børn igjen.
— Sing, sailor, oh!
Da bryder større glæde løs,
— Sing, sailor, oh!
end naar du her kom hjem frasjøs.
— Sing, sailor, oh!

Vaarlængsler
Text: Nils Collett Vogt

Jeg gaar i de zarteste Vaarlængsler Følge,
Og se, hvor jeg gaar,
der risler det Vande, der lysner det Buske,
som regntunge staar.
Jeg gaar i en Verden af Drømme og Kvad,
en anende Verden, der lytter i Halvdrømme,
aa, saa glad.
Min Sjæl er et ny-
sprunget Blad.

Min Sjæl er som Busken, der regntung har bøiet
sig ydmygt mod Jord,
min Sjæl er som Draaben, der blinker i Øiet
taknemmelig -- stor,
der speiler sig Buske, der speiler sig Trær,
men lysere, skjærere, speiler sig finere,
end de er.
Der speiler du dig,
min Hjertenskjær!

Du speiler dit Billed og smiler vemodigt,
min Hjertenskjær,
og mindes forundret vor Kjærligheds Vinter,
der synes saa nær.

Det funkler som Taarer af Blomsternes Blik,
det suser i Luften: En rislende, mumlende,
øm Musik,
Snart springer du ud
som min Brud.

Aa ja, jeg er glad, jeg er gjenfødt som Fuglen,
der pippet bag Blad,
og gjennem min Sjæl gaar en anende Verden
af Drømme og Kvad.
Aa ja, jeg er glad! -- Hvad jeg elskede før,
det smiler mig til bag et skjælvende, bolgende
Taareslør.
Min Vinter er fjærn,
min Vaar er nær.

Tre digte
av Nils Collett Vogt, op. 29

Sne

Nu falder den første sneen.
Manden med leen staar fjern og stiv...
hvert flug et liv!

Og de blinker og lægger sig stille der,
hvor de andre er.
Og de blinker i mørke og lægger sig ned,
som hvert enkelt ved sit sted.

Nu falder den første sneen.
Manden med leen staar taus og ser.
Ingen blomster fler!

Himlen er lav, og hvert snefnugsspor
følger hans blik, alt mens mørket gror:
fra vugge til grav!
Fra himlen til jord!

Det sner. I svævende flugt: i ro eller hast.
Dødens blik er stort og fast!
Fra vugge til grav!
Fra himmel i hav!

Ruten

Jeg gaar her mot kveld og nynnner det hen:
Vi kommer aldrig igjen!
Vi kommer aldrig igjen.
Se hist dirrer en gylden rute!
Snart slukkes vel ogsaa den.

Ta mig i hånden, min lille ven!
Min lille venn! Vi kommer aldrig igjen!
Se hist dirrer en gylden rute!
I drømmen jeg spør: lever jeg end?
Mit hjerte, reis dig og brænd!

Kjolen

Gule sedler, blanke kroner!
Se, jeg smiler dybt og rikt!
Jeg har fast dem for et digt,
for et væld av skjønne toner
av en mand, som kjøper slikt.
Skulde nu jeg prompt gaa hjem,
straks betale gjald for dem,
regne ud hvor faa, hvor mange
brød, der gaar paa mine sange?
Sig mig, ven, var det mig likt?
Nei, o nei!

Her er til en kjole blaa,
om du ikke vil forsmaa!

For jeg vil, at mine døde
rim skal knitre silkebløde,
at min sang
bølger om din muntre gang.
Hvisker saa de: Hun er pen!
svarer kort jeg: Der er en
som er pen!
Om du ikke vil forsmaa?
For jeg unner dig at gaa
ind i vaaren vaarlig blaa.

Andre faar sig klær for penge,
Du faar klunk av gyldne strenge.

Nu er snart hvert fortoug tørt.
Hør, det rasler i dit skjørt!
Mine strenge, brus mot sky!
Mine drømme, blaan paany!
Du, mit digt, o vugg mit ry,
saa det ærgrer og fortryller
gennem gatens myller!

Om du ikke da forsmaa?
Straal, min vaar!

Fire tekster av Vogt og Caspari, op. 14

Til en, jeg holder af Text: Nils Collett Vogt

Det store, skjønne tungsind,
det løfter sjælen snart mod daad,
snart bøier den i ensom sorg
og stundom klarer den i gråd,
det store, skjønne tungsind
i dine drømmeeines blå,
o ven, jeg har dig aldrig sagt,
hvor dypt jeg i dem saa.

Her er saa trangt, her er saa trist,
saa mørkt, saa koldt,
men i dit bryst gaar tung
af livets graad og sol
al verdens ve, al verdens lyst.
Og endnu er det mindste blad
af sjælens hvide blomst ei krust,
og ingen varm, fortryllet nat
har lidenskabens sust.

Vi arme mænd, som styrted os
i nydelsernes hede strøm
og slukked der hver længsels brand
og mareslog hver vaagen drøm,
vi hører denne verden til;
men du; du er af støvets baand
forløst og suser mægtigt bort
i evighed og aand.

Sindet sødmefylt og ungt Text: Nils Collett Vogt

Sindet sødmefylt og ungt
og dog bristefærdig tungt,
tungt af drømme, der i trængsel
svulmer sygnende af længsel,
lig en livsens tørstig knop,
naar den slaar sit øie op
og i vaarens unge glæde
foldes ud for sol og væde.

Min Bregne Text: Theodor Caspari

Mig lokker ikke liljen, den fyrstedatter fin,
ei rosen, der den bruser over hegnet;
det skogens barn, jeg elsker, er ikke klædt i lin
og ikke svøbt i purpur, den jævne blomsten min,
den fattige, den yndefulde bregne.

Den har ei liljens myke og kjælna aandedræt,
ei duften fra de elskovsyre roser;
men fjeldets hjerte banker i blomsten frit og let,
og skogens aande stiger fra bladets tandre net,
og duften fra de viddefriske moser.

I liens lænds staar den saa tankefuld og tyst,
saa glitrende af sommerduggens perler,
saa tro og traust som brisken, saa lun som rugdens bryst,
saa barneglad som bækken, der ler af hjertens lyst,
og pludrer med de morgentravle erler.

Og derfor du, min bregne i hjemmet lune muld,
som glæder mig ved vinter og ved sommer,
du jævne, hjertevarme, du sjæl, saa hel og fuld,
og derfor du, min bregne, saa tryg og tro som guld,
naar dødens stille aftentime kommer,

naar engang jeg skal gribe den tunge vandringsstav
og fare til de ubekendte egne,
da plant en sommeraften, du kjære, paa min grav,
ei roser og ei liljer, men blomsten, jeg holdt af,
den fattige, den yndefulde bregne.

Nordlys

Text: Theodor Caspari

Et glimt i nattens øie, i luftens bølger blaa,
et morilddrys af stemning, som tanken ei kan naa.
En længsel, som luer og lyner og fylder
de mægtige haller med sang uden ord,
et mylder af drømme, som stiger og hyller
i skiftende farver den sovende jord.
Et glimt i nattens øie, som ei til dagen naar,
et morilddrys af stemning, som funkler og forgår.

Fire Sange, op. 42

Se nu synker solen

Text: Nils Collett Vogt

Se nu synker solen! Stille åpner luften
den milde favn for sin dyre venn,
skyggene senker sig lange,
fuglene tier bange for alle de skyggemenn.

Og selv står du mildt betagen
og skuer mot vest, hvor dagen gløder i siste stund;
da er det som alt, der lever,
nattegysende bever, blomster og fugl i lund.

Og som for et pust av døden,
der slår gjennom aftenrøden, blegner den lyse kveld.
Det suser så trett i løvet, og du er så dypt bedrøvet,
som skulde du segne selv.

Ja gid jeg som kvelden blegnet,
ja gid jeg som dagen segnet i rødmende skyers skinn.
Jeg sygner i nattefreden, jeg lenges mot evigheten,
lenges, lenges derinn.

De hundrede violiner

Text: Arnulf Øverland

En vår skal endog det fattigste hjerte eie.
En stjerne skal våke over de mørkeste veie.
En drøm skal senke sig over det usleste leie.

Der venter oss alle bak øde år
en time av nådig smerte.
Gud, hvad vi hører og ser og forstår
ved cellens ensomme kjerte,
når engelen Sorg over jorden går.

Og engang kommer den hellige natt,
da evighetens sordiner
forvandler den hesligste kval, du har hatt,
til hundrede violiner.

Aa liva

Text: Anders Vassbotn

Aa liva, det er aa elska
det beste di sjel fekk naa.
Aa liva, det er i arbeid
mot rikare maal aa tra.

Aa liva, det er i livet
aa finna det største verd.
Aa liva, det er aa vinna
til sanning i all si ferd.

Aa liva, det er aa leggja
all urett og lygn i grav.
Aa liva, det er som havet
aa spegla ein himmel av.

Anne Knutsdatter

Text: Claus Pavels Riis

Jeg heter Anne Knutsdatter, Kari er min mor,
og Truls han er min bror.
Vi har en liten plass, hvor ingen skulde tro,
at nogen kunde bo.
Og plassen heter Uren, Luren, Himmelturen,
Steinrøys, Steinrøys, Sveltihel!

Ja plassen ligger høit, høit oppe i en ur,
tett under fjellets mur,
og det er just så vidt, at vi på simpel vis,
kan for' to kyr og gris.
Og kyra heter Dagros, Fagros, gamle Fagros,
grisen heter Giss, Giss, Giss!

Om somren er det moro og gå og plukke bær
i munn og neverkopp.

På stuetaket vokser to unge heggetrær,
som gjyten tygger op.
Og gjyten heter Snyggen, Styggen, Lurveryggen,
høna heter Tipp, Tipp, Tipp!

Og far han er en kramkar, han strever flittig nok
og reiser vidt omkring:
og mor hun passer huset, jeg spinner på min rokk,
men Truls gjør ingen ting.

Men høna heter Tipp, Tipp, Tipp
og griser heter Giss, Giss, Giss,
og kyra heter Dagros og gamle, gamle Fagros,
og gjyten heter Snyggen;
og plassen heter Uren, Luren, Himmelturen,
Steinrøys, Steinrøys, Sveltihell!

Sol och andre Sånger, op. 15

Sol

Text: Per Sivle

Nei sjaa, kor det lyser
og gyller og brenn
burtpaa Snjokollen der yver Lid!
Det er Soli, som renn,
det er Soli, som renn
og helsar so god og so blid.
Og tusund av Augo,
dimme fraa Draum,
skal drikka seg bjarte
i Solstraale-Straum.
— Ja, Sol treng me alle;
men Sol, det er
no inkje det sama
som Solgangs-Vêr.

Me sender fraa Jord
eit bedande Bod,
som upp imot Himmelen gjeng.
Me bed til Vaarherre,
for han hev Raad
um Sol, so mykje me treng.
Me bed han um Sol
yver Hjarta og Hug,
med bed han um Sol
yver Yrke og Dug.
Gjev Sol, du Gud Fader!
— Men Sol, det er
no inkje det sama
som Solgangs-Vêr.

Jul

Text: Per Sivle

Vor Verden er jo ofte
saa skoddetung og sur.
Og Barnesind er Fange
i Lænke og i Bur.

Og Ørnenæb vil hugge
og Høgeklo vil slaa.
Og gjerne vil de store
bli større ved de smaa.

Saa var det, at Vorherre
som Julebarn steg ned
og lyste over Jorden
sin himmelbaarne Fred.
Han kom at tørre Taarer,
han kom at stanse Graad.
Han kom at redde Livet,
som ikke vidste Raad.

Og alt imens et Juleneg
løftes paa sin Stang,
saa banker der et Hjerter
mod Vintertidens Trang.
Og alt imens et Julevers
stiger ifra Bryst,
saa mindes bange Hjerter
om Julebudets Lyst.

No er det tid

Text: Ivar Aasen

No er det tid, at du ordet nemner
og segjer berlegt, kor hugen stemner;
og kvik og modig du vera maa,
det vil ei gjenta so gjerna sjaa.

Og lat so inkje all voni fara,
um inkje gjenta so braadt vil svara;
for slik ein spurnad er alltid dryg,
og helst naar vækja er ung og blyg.

Men hev' ein fyrst fenget rom i barmen,
so fær ein ogso eit rom i armen.
D'er stundom, ingen um elsken veit,
og endaa er han baad' varm og heit.

Fire Sange, op. 28

Til en ung mand

Text: Nils Collett Vogt

Ud paa dybet, hvor de stride,
fossehvide hvirvler gaar!
Modet stiger eller viger.
Sjøfugl skriger. Ud til havs, hvor frihed raar!
Livet gir ei, som det lyder;
livet byder. Grib saa til!
Ei det rinde skal i blinde.
Vil du vinde: sæt kun dristigt alt paa spill!

Over havet mørket falder.
vinden raller paa dets vei.
Skygger spøger. Frygt dem øger.
Den du søger er dit guddomsfyldte jeg.
Dybt i uro har du irret,
speidet, stirret uden held.
Kval det bragte, tvivl det vakte.
Aldrig rakte strømmens bund du i dig selv.

Et nu ved du: ei du findes kan
og vindes indenskjærs!
Ud, hvor farer lægger snarer,
bølgeskarer slynger baaden din til veirs!
Engang gryr det vel i sindet.
Vaad til skindet ser du land.
Skygger blegner, mens de segner.
Vildt du tegner dig mod evighedens rand!

Pinselilje

Text: Herman Wildenvey

Du gror, når våren gennem græsset suser,
i pinseveir du spirer glad og hvid.
Din duft er deilig. Og din hvide glød beruser . . .
indtil du sygner hen blandt lyse sommerminder.

Du ligner grant de unge, kyske kvinder,
der dør i uskylds skønhed i sin bedste tid.

Februarmorgen ved Golfen

Text: Nils Collett Vogt

Ind under himlen, den blaa, der synes
saa nær, saa nær,
er skeet et under: de hvide blomstrende
mandeltrær.

For aldrig saa jeg dog før paa jorden
et syn saa hvidt;
det dufter av dem i morgensolen,
men ganske lidt.

Det skinner av dem, til alle tanker
sig vider ud
og majestætisk et tempel hvælver
i tak til Gud,
hvor engler svæver, hvor længsler bruser
i nyfødt sang,
min sjæl forklares, og se, jeg knæler
for første gang.

Selma

Text: Herman Wildenvey

Og det er liden Selma,
hun er ærlig værd en sang.
Det er hende, som jeg elsker,
det er Selma denne gang!

Hun er vårens unge, Selma,
som fra himlen i sit blik
dryssed nye, gyldne stjerner
over hver en vei, jeg gikk.

Hun har sværmet gennem hager
og i sommermarken grøn.
Hun har lært i livets skole
at bli svigefuld og skjøn.

Og hun synger glade sange
om en kærest hist og her,
og det er mange, mange,
som har Selma mægtig kær.

Og jeg elsker ogsaa Selma,
skønt hun bryr sig niks om mig;
men det er samme pokker,
for jeg elsker hende jeg!..

Og Gud bevare Selma!
Det blir al min salmesang.
Navnet skæmmer ingen,
det er Selma denne gang.

Marianne Beate Kielland Mezzo-Soprano

Marianne Beate Kielland studied at The Norwegian Academy of Music in Oslo with Ingrid Bjoner and Svein Bjørkøy and earned a master's degree in contemporary music in 2000. She has also studied with Oren Brown and Barbara Bonney. After completing her professional training she sang with the Hanover State Opera during the 2001/02 season before moving to Harstad and later to Svolvær, Norway.

She quickly established a solid professional reputation and is now regarded as one of Europe's foremost singers, working frequently with leading orchestras and on opera stages in Norway and throughout the world. Kielland regularly performs on the concert stages of Europe, Asia and America under such conductors as René Jacobs, Fabio Biondi, Jordi Savall, Rinaldo Alessandrini, Masaaki Suzuki, Herbert Blomstedt, Jukka-Pekka Saraste and Andrew Manze.

In 2012 her CD recording «Veslemøy Synsk» (on which she collaborated with Nils Anders Mortensen) was nominated for a Grammy award in the category «Best Classical Solo Vocal Album». Thanks to this and over 70 other recordings, as well as her many performances on concert and opera stages, she has established herself as a distinguished interpreter of repertoire from the baroque period to the present day. Ms. Kielland was Artistic Director of the Oslo Chamber Music Festival from 2022 to 2025, and is Professor at the Norwegian Academy of Music.

Ann-Helen Moen Soprano

Norwegian soprano Ann-Helen Moen is a versatile singer, known for her musical interpretations of a broad repertoire ranging from the early baroque to the great Romantic composers and contemporary music. She performs both in concert halls and on the opera stage, and her career has taken her to venues in cities as far afield as Tokyo and New York.

She is especially renowned for her Mozart interpretations, both operatic roles and lieder. Together with Liv Glaser on forte-piano she has recorded Mozart's Lieder for SIMAX Classics. She performs regularly with all the Norwegian and Danish orchestras, and collaborates with pianists such as Christian Ihle Hadland and Håvard Gimse. Conductors she has sung with include Ed Gardner, Masaaki Suzuki, William Christie, Harry Christophers, Sir Andrew Davis, Eivind Gullberg Jensen, Kristjan Järvi, Andrew Litton and Susanna Mälkki.

Moen studied with Susanna Eken at the Opera Academy in Copenhagen. Upon completing her studies, she was engaged as a soloist at the Graz Opera in Austria for three years. In 2021 she was appointed Associate Professor at the Norwegian Academy of Music in Oslo.

Nils Anders Mortensen Piano

Nils Anders Mortensen is a Norwegian pianist renowned for his versatility and expressive performances. Born in Flekkefjord in 1971, he began playing the piano at the age of three. He won the Norwegian Young Pianist Competition in 1986 and pursued his studies at the Norwegian Academy of Music, École Normale in Paris, and Hochschule für Musik und Theater in Hannover.

In 1996, Mortensen was awarded the "Debutant of the Year" by Concerts Norway, leading to an extensive national tour. He has since performed internationally, including in the United States, Germany, Russia, Hungary, and the Baltic states. Notably, he was a soloist with the Norwegian Radio Orchestra at the Bergen International Festival in 1998.

Residing in Alta since 1998, Mortensen has embraced a diverse musical career, engaging in classical and contemporary music, jazz, folk, and cross-over. He has collaborated extensively with mezzo-soprano Marianne Beate Kielland, violinist Arvid Engegård and double bassist Knut Erik Sundquist, producing several acclaimed recordings. The album «Veslemøy synsk», on which he collaborated with mezzo-soprano Marianne Beate Kielland, was nominated for a Grammy Award. His solo discography includes works by Grieg, Brahms, Debussy, and Bach, with his 2023 album *J.S. Bach: Partitas Nos. 1, 5 & 6* receiving critical acclaim.

Mortensen's contributions to music have been recognized with the Robert Levin Memorial Prize in 2004 and the Nordlys Prize in 2013.

Credits

Recorded in Sofienberg Church, Oslo
6–10 January & 16–17 June 2025
Producer: Vegard Landaas
Balance engineer: Thomas Wolden
Editing: Vegard Landaas
Mastering: Thomas Wolden
Booklet notes: Marianne Beate Kielland
Booklet translation: Marie Haukeland | Verboo Language Services
Booklet editor: Alison Bullock Aarsten
Cover design: Anette L'orange | Blunderbuss
Artist photo (Marianne Beate Kielland): David Dawson
Artist photo (Ann-Helen Moen): Børre Eirik Helgerud
Artist photo (Nils Anders Mortensen): Sebastian Ludvigsen

Musicians:

Marianne Beate Kielland, mezzo-soprano (tracks 1–3, 8–13, 18–24)
Ann-Helen Moen, soprano (tracks 4–7, 14–17)
Nils Anders Mortensen, piano

This recording has been made possible with support from:
Arts and Culture Norway, Fund for Performing Artists,
The Norwegian Society of Soloists, The Lindeman Foundation.

LAWO
CLASSICS

LWC1423
© 2026 LAWØ | © 2026 LAWØ Classics
www.lawo.no

Eyvind Alnæs 1872–1932

Tre Sange
Digte af Viggo Stuckenberg, op. 26

1. *Lykken mellem to mennesker* 02:26
2. *Nu brister i alle de kløfter* 02:55
3. *En morgen var din grav* 02:37

Fire Sange, op. 1

4. *Borte* 00:59
5. *Langs ei Aa* 01:34
6. *Sig, husker Du* 03:03
7. *Gyngevis* 01:56

Tre Sange, op. 17

8. *Der du gjekk fyre* 01:47
9. *Sidste reis* 03:42
10. *Vaarlængsler* 03:40

Tre Digte av Nils Collett Vogt, op. 29

11. *Sne* 03:04
12. *Ruten* 01:32
13. *Kjolen* 02:22

Fire Tekster
av Vogt og Caspari, op. 14

14. *Til en, jeg holder af* 03:12
15. *Sindet sødmefylt og ungt* 00:59
16. *Min Bregne* 03:46
17. *Nordlys* 01:46

Fire Sange, op. 42

18. *Se nu synker solen* 02:48
19. *De hundrede violiner* 02:47
20. *Aa liva* 01:49
21. *Anne Knutsdatter* 01:48

Sol och andre sånger, op. 15

22. *Sol* 01:42
23. *Jul* 02:34
24. *No er det tid* 01:24

Fire Sange til Tekster
af N. C. Vogt og H. Wildenvey, op. 28

25. *Til en ung mand* 02:57
26. *Pinselilje* 01:12
27. *Februarmorgen ved Golfen* 02:24
28. *Selma* 01:52